

PISMA BRALCEV

Pismo iz (Zelene) jame

Križišče Zvezne in Tovarniške ulice v Zeleni jami — vozlišče plinovoda, toplovoda, kanalizacije in podzemne telefonske napeljave. Že več kot leto dni se tu srečujejo delavci omenjenih dejavnosti: prvi odkopljejo, drugi zasujejo, tretji spet odkopljejo — in tako dalje in tako naprej.

Okoliški stanovalci smo se na to že navadili, a ta neurejenost hudo moti starše, ki vozijo, oz. vodijo svoje otroke v VVZ Angele Ocepke v Zvezni ulici. Ovirana vožnja, neprehodni pločnik, ponoči neosvetljene ovire na cestišču — še dobro, da doslej ni prišlo do nesreče. Kdaj bo to urejeno? sprašuje odgovorne.

Najbližji sosed JG

Komunalna skupnost občine Ljubljana Moste — Polje nam je poslala naslednji odgovor:

Po Tovarniški in Zvezni ulici je bila opravljena sanacija plinovodnega omrežja. Po Tovarniški ulici je bilo zamenjano celotno dotrajano omrežje, povečan pa je bil tudi profil plinovoda. To bo omogočalo dodatne možnosti za priključitev na plinovodno omrežje za ogrevanje. Po Zvezni ulici je bila opravljena sanacija obojnih spojev obstoječega plinovoda. IPK, TOZD Plinarna, ki je investitor in izvajalec teh del, je že naročila popravilo cestišča in bo to opravljeno, čim bodo to dopuščale vremenske razmere.

Tajnik komunalne skupnosti
DUŠAN PIRC s. r.

Kmečki rodovi — enakopravno zagotovilo prihodnosti

ZAKAJ TAKO?

Beseda kmet včasih še izraža podcenjevanje

Kmetijstvo je osnova za pridobivanje vrste prehranbenih artiklov, ki jih potrebujejo ljudje. Torej je kmetijstvo prav tako pomembno kot napredek usmerjene tehnologije. Vendar pa praksa kaže, da se ta gospodarska panoga razvija bolj spontano, nepovezano in tudi ne dovolj načrtno. Delo kmeta še vedno ni dovolj cenjeno in enakovredno delu, ki ga opravljajo drugi delavci. V povojni obnovi in graditvi nove Jugoslavije je bilo potrebno med drugim zgraditi tudi težko industrijo in transportno omrežje, razne ustanove itd.

V predvojnem in povojnem obdobju je bil veliki del kmečkega prebivalstva odvisen od lastnih virov kmetijstva. Pri obnovi gospodarstva je bil torej ta del eden od pomembnih členov našega nadaljnjega razvoja. Danes, ko je industrija že močno razvita, pa kmetijstvo še vedno preveč puščamo ob strani in to se nam že masuje. Pomanjkanje hrane pa se nam utegne še bolj opletati.

Za doseganje stabilizacijskih ukrepov je potrebno razvoj kmetijstva plansko in tržno organizirati. Če bi kmetijstvu omogočili večjo integracijo, se pravi več načrtnega povezovanja in usklajevanja skupnih programov, bi bili tudi uspehi boljši. Naš nadaljnji razvoj je odvisen od nas samih, torej moramo intenzivneje izkoristiti svoje domače vire znanosti in tehnologije. Še pomembno po-

zornost bi morali posvečati načrtni usposobljenosti delavcev za vse vrste panog, ki so povezane z razvojem kmetijstva. V naši občini je to še posebej pomembno, ker imamo precej kmetov na hribovitih območjih. Iskati moramo torej lastne možnosti, ki so nam najbližje in tudi najbolj donosne. Še vedno velja upoštevati stari pregovor, ki pravi: kdor seje, tudi žanje.

Kmetje ne želijo splošnih deklaracij, temveč jasne in vsebinske dogovore, ki temeljijo na konkretnem delu nas vseh, ki živimo in delamo v občini Moste-Polje.

Upam, da se bo o pomenu in razvoju kmetijstva oglašil še kdo od tistih občanov, ki jim je kmetijstvo edini vir dohodka. V našem glasilu se moramo soočiti in dogovarjati v interesu nas vseh.

CIRIL ZUPANČIČ

● SML — UPRAVA ZA INŠPEKCIJSKE SLUŽBE

Halo! 322-061

Onečenje mesta

Na predlog komunalne inšpekcije je bilo v Zalogu pred kratkim urejenočasno zbirališče raznovrstnega odpadnega materiala, kamor so že pripeljali nekaj dotrajanih avtomobilov in

bele tehnike. Nerešen pa je ostal problem odstranjevanja avtomobilskih gum, ki jih je v mestu zelo veliko, pa jih na javnem odlagališču zavračajo.

Pogon na kurilno olje

Tržna inšpekcija je v sodelovanju z inšpekcijo za cestni promet organizirala kontrolo uporabe kurilnega olja pri kamionih in delovnih strojih. V tej akciji so nudili inšpektorjem pomoč delavci postaje milice Moste. Medtem ko so miličniki ustavljali kamione, so inšpektorji odvzemali vzorce goriva iz rezervoarjev. Rdečkasto kurilno olje je bilo v petih vozilih in enem delovnem stroju — nakladalcu. V dveh kamionih pa je bila mešanica nafte in kurilnega olja.

Mnogi vozniki, ki so imeli nafto, so bili navdušeni nad kontrolo: »Končno ste jim stopili na prste, goljufom!« ali »To bi morali storiti že zdavnaj!« pa tudi: »Svoje žepe polnijo na račun družbe«.

Medtem ko je miličnik ustavljil vozila za pregled pogonskega goriva, sta dva prevoznika pobegnili iz kolone. Miličnik z inšpektorjem pa je njima.

Srečali so se na dvorišču, ko je

iz kamiona curljalo — kurilno olje. Voznik je bil neobziren in pri pregledu ni hotel sodelovati.

Drugi kamion je zavil na stransko cesto in na dvorišče tovarne. Voznik je pustil kamion za skladiščem in pobegnil, v rezervoarju pa je ostalo čisto kurilno olje. Tudi v delovnem stroju — nakladalcu je bilo čisto kurilno olje. Strojnik je pobegnil.

S tem, da so zasebni prevozniki uporabljali kurilno olje kot pogonsko gorivo za tovorna vozila in pogonske stroje, so storili prekršek po odloku o cenah naftnih derivatov in temeljnem zakonu o prometnem davku. Razlika med ceno kurilnega olja in nafte za pogon strojev predstavljata utajo družbenih dajatev in ima značaj težjega prekrška utaje davkov. Zoper kršilce bo uveden postopek za kaznivo dejanje.

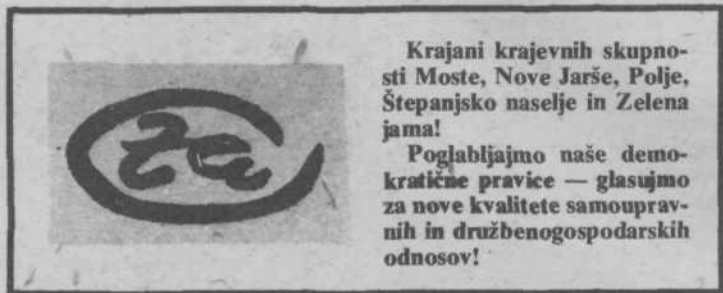
To pa ni bila zadnja akcija tržne inšpekcije, zlasti ne sedaj v energetske krizi.

Inšpektor na št. 322-061

Ob to, da v Emoninem marketu na Šmartinski c. 145 po 18. uri nimajo več v prodaji kruha, se je spotaknila Ljubljanka. Menila je celo, da prodajalke kruh skrivajo pod pultom. Inšpektor je prodajalno obiskal še

isti dan ob 18.30. Kruha ni bilo več, v skladišču pa so bile tri štruce, ki so jih kupile zaposlene delavke.

Iz Mesečnega informatorja UIS
Ljubljana 2-80

Krajani krajevnih skupnosti Moste, Nove Jarše, Polje, Štepanjsko naselje in Zelena jama!

Poglabljajmo naše demokratske pravice — glasujmo za nove kvalitete samoupravnih in družbenogospodarskih odnosov!

● II. SAMOPRISPEVEK

Dogovorjeno moramo uresničevati

V Ljubljani smo se delovni ljudje in občani odločili, da bomo gradnjo objektov za otroško varstvo, osnovno šolstvo, zdravstvo in potrebe starejših občanov združevali sredstva iz svojih osebnih dohodkov, da bi tako naš družbeni standard na teh področjih hitreje dosegel vse večje potrebe občanov hitro razvijajočega se mesta. Dogovorili smo se tudi za program gradnje teh objektov — od vrste pa do rokov, v katerih bomo posamezne objekte zgradili, pa predvideli tudi njih vrednost. Program, ki ga trenutno izvajamo, je program II. samopriskpevka in o njegovi realizaciji smo Ljubljancani sproti obveščeni.

Junija 1978 se je skupščina II. samopriskpevka sestala na svoji 6. seji in ugotovila, da bo zaradi več vzrokov, kot so nekatere nedorečene in druge lokacije, nerešen način financiranja komunalnih naprav, neustrezno ovrednotenje domov za starejše občane ter kasnejše dogovorjenih normativov in programov zdravstvenih domov, primanjkovalo za celoten program nekaj več kot 260 milijonov dinarjev. Da bi se v največji meri izognili nadaljnjemu naraščanju cen in dražitvi objektov, je skupščina odločila, da se z gradnjo pohliti. Zadolžila je strokovne službe, da čimprej izdelajo natančne operativne načrte in jih uskladijo s finančnimi načrti samoupravnih interesnih skupnosti, ki denarno sodelujejo pri gradnji objektov. Sprejeta je bila tudi odločitev, da se spremeni dinamika gradnje in z odlokom določeni termini, s tem, da se program obravnava kot celota in razpoložljiva sredstva čim gospodarnje izkoristijo. Rezultat takšne odločitve je bil viden že v novembru mesecu preteklega leta, ko je bilo možno izračunati, da bo potrebno za realizacijo dogovorjenega programa dodatno zagotoviti še 264.144.000 dinarjev. Tako se bo cena objektov v primerjavi z ovrednotenjem ob izglasovanju II. samo-

prispevka v letu 1976 dvignila za 63 odstotkov, kar pomeni, da hitra in racionalna gradnja uspešno prema-

Samoupravni sporazum z obrazložitvijo in sklepom o pristopu k predlogu sporazuma je objavljen v delegatskem gradivu skupščine mesta Ljubljana št. 24 dne 6. marca 1980. Prejeli so ga delegati v delegacijah za zbornice skupščin družbenopolitičnih skupnosti, še posebej pa je naš občinski sindikalni svet sporazum posredoval vsem organizacijam združenega dela v občini, da bi bil delavcem dostopen in tako omogočil osnovno za odločitev. Sklepe o pristopu naj organizacije združenega dela posredujejo izvršnemu svetu pri skupščini občine.

guje navedene težave in je izpod površne letne stopnje inflacije. Če to primerjamo s programom I. samopriskpevka, vidimo, da se je pri I. samopriskpevku vrednost objektov v primerjavi s predračunsko vrednostjo povečala trikratno.

Iz zadnjega poročila o gradnji objektov združenega standarda po programu II. samopriskpevka povzamemo: da je bilo do januarja letos zgrajenih in danih v uporabo na območju celotne Ljubljane 15 objektov, da je 16 objektov v gradnji in da so nekateri od teh tik pred dokonča-

V SPOMIN

● ZATISNIL JE UTRUJENE OČI

ANDREJ ALIČ

Sredi marca smo se z vsemi častmi, ki pripadajo borcu NOV, poslovili od pokojnega Andreja Aliča iz Sostrega. Dočakal je spoštljivo starost 83 let.

Pokojni Matičev Andrej, tako smo ga imenovali, je bil rojen 26. novembra 1897 v Sostrem. V številni družini skromnega roko-delca se je poleg njega rodilo še 7 otrok, trije fantje in štiri dekleta. Njegov oče je bil mizar in tesar, toda zaradi slabih možnosti za službo se je večidel ukvarjal s priložnostnim delom pri postavljanju ostrišij. V družini je večinoma vladala lakota in pomanjkanje vsega, kar so odrasajoči otroci potrebovali. Zato je moral Andrej že zelo majhen s trebuhom za kruhom. Na raznih kmetijah je služil za pastirčka. Ko je nekoliko dorasel, mu je stric ponudil službo v pekarni. Delal je cele noči, podnevi pa je z opranim košem na hrbtu raznašal kruh in pecivo. Kasneje se je dokopal do stalne službe na železnici kot krampar in končno do prodajalca železniških vozovnic na železniški postaji v Polju. Andrej je bil priden kot mravlja. Ko si je ustvaril družino, se je lotil tudi zidave lastnega gnezda, toda zaradi slabega zaslužka in potreb v družini hišice ni mogel dokončati prej kot šele po končani II. svetovni vojni.

Andrej je bil pravi proletarec, kajti v boj za delavske pravice se je vključil razmeroma mlad. To dokazuje tudi njegova udeležba v železničarski stavki leta 1920, ko so na Zaloški cesti v Ljubljani padle prve žrtve. Od tedaj je Andrej vedel za svoje mesto v delavskem gibanju. Ob začetku II. svetovne vojne leta 1941 je pod vplivom svojih mlajših bratov Johana in Franceta zbral orožje, municijo in sanitetni material za partizane. Brata sta mu zaupala gradnjo skrivališča za takratne voditelje OF, ko so v začetku septembra 1942 morali zaradi roške ofenzive zapustiti roške gozdove in se nastaniti v bližini Ljubljane. V bunkerju, ki ga je gradil, so našli zatočišče Edvard Kardelj, Franc Leskošek-Luka, Jaka Avšič, Marjan Brečelj in drugi.

Andrej je bil tedaj železničar in je pod svojo uniformo in v torbi za malico prenesel marsikatero važno pošto skozi okupatorjev blok. Pa ne samo to, v njegovi se nedograjeni hiši, v kateri si je urenil bivališče za svojo družino, so se zgodaj zdravili tudi partizanski ranjenci. Ko je bil Andrej v službi, je za ranjence skrbela njegova žena Mica. Andrej pa je bil zgled tudi svojim sinovoma Milanu, ki je nosilec partizanske spomenice 1941, in Miru, ki je šel v partizane leta 1943. Stene njegove kuhinje kraste številne listine in priznanja za njegovo delo med vojno.

ALOJZ KASTELIC

Andrejevo delo med vojno pa je pretrgala izdaja. Našel se je ova-duh, ki ga je izdal okupatorjem kot nevarnega partizanskega kurirja, zato so ga italijanski okupatorji marca 1943 aretirali, ga odvedli v Belgijsko kasarno, nato pa ga obsodili na pet let ječe. Najprej je bil zaprt v Trstu, nato v Kopru, Benetkah, Ferari, Forli, Anconi, Ascoli in Pecen. Tudi med presiljanjem kazni ni bil odrezan od dogajanja v domovini, kajti znašel se je v družbi Toneta Brejca in drugih aktivistov OF. Na koncu svoje odisejade se je Andrej znašel v zaporih v Mantovi, kamor so ga vrnili zaradi gladovne stavke. Tu so ga na posredovanje mednarodnega Rdečega križa sredi marca 1944 spustili na prostost. Toda Andrej ni smel domov, kajti doma so ga že iskali urhovski klavci. Zato se je odločil za ilegalo. Pod tujim imenom se je zaposlil na železnici in še naprej deloval po navodilih sodelavcev v OF.

Po vojni je Andrej z vso zavestjo pomagal pri obnovi domovine. Po svoji sposobnosti je prevzemal razne politične dolžnosti, toda od železnice se ni mogel ločiti. Ostal je tam do zaslužnega pokojja. Na terenu je bil Andrej od vsega začetka član vaškega odbora OF, ZB in KP in povsod je marljivo delal. V Sostrem je bil blaginjak KO ZB NOV od začetka pa do svojega 80. leta. Blaginjak je bil tudi pri drugih organizacijah, povsod vseskozi pošten in marljiv. Andrej je bil dolga leta tudi kurir na občinah Polje in Ljubljana Moste — Polje.

Bil je v neprestanem gibanju, tako rekoč večni kolesar. Zdjaj je njegovo kolo dokončno obstalo. Že nekaj mesecev ga nismo več srečevali na cesti. Vedeli smo, da je izčrpan, a smo tiho upali, da se bo še pripeljal med nas. Toda usoda je hotela drugače, zatisnil je svoje utrujene oči. Takega, kot je bil, se ga bomo spominjali, kajti spomin nanj je neizbrisen. Zelim, naj mirno počiva v domači grobi, njegovim sovcem pa izrekamo iskreno sožalje!

njem, od preostalih bodo pričeli graditi 16 objektov v tem letu, zadnje tri pa v prihodnjem letu. Vse to za našo občino pomeni, da so od 13 objektov, kolikor jih bomo zgradili po programu, dokončani štirje, prav toliko jih je v gradnji, pet pa jih bodo pričeli graditi v zadnjih dveh letih izvedbe programa II. samopriskpevka.

Da bi zagotovili manjkajoča sredstva za uresničevanje dogovorjenega

1979 zaradi večje rasti osebnih dohodkov navzile valoriziranim programom interesnih skupnosti večji od načrtovanih za 219. 876.000 dinarjev. Sredstva morajo samoupravne interesne skupnosti v skladu z veljavnimi predpisi vrniti delavcem v združenem delu. Vrnejo jih tako, da jih poračunajo z nižjo prispevno stopnjo za vsako posamezno samoupravno interesno skupnost v tekočem letu, lahko pa se delavci samoupravno dogovorimo za drugačen način vračanja, kot je npr. naveden v predlogu samoupravnega sporazuma o uporabi presežkov vplačanih sredstev za samoupravne interesne skupnosti družbene dejavnosti v l. 1979. Po tem sporazumu bi se ta sredstva prek objektov iz II. samopriskpevka posredno vrnila delavcem v združenem delu — ob istočasno hitrejši in s tem tudi cenejši gradnji.

Za program II. samopriskpevka smo se v Ljubljani vsi delovni ljudje in občani dogovorili na najbolj demokratičen način z referendumom. Zato se vsi zavedamo odgovornosti, ki smo si jo zadali s to odločitvijo, da si v okviru možnosti pomagamo pri reševanju takšnih vprašanj, kot so objekti elementarnega družbenega standarda, saj s takšno dejavnostjo usklajujemo pogoje življenja in dela naš občanov in delovnih ljudi v vseh petih ljubljanskih občinah. Prav zato ima dokončna uresničitev programa II. samopriskpevka izjemen pomen, saj je v najširšem družbenem interesu in za njihovo izpolnitev se moramo zavzeti tako enotno, kot smo se, odločili na referendumu leta 1976.

M. R.